

var bleven vækket af Spektaklet og stod nu henne foran Forhænget i sin halvsnavsede Natkjole. Blændet af Lyset holdt hun Hænderne op for Øjnene og sagde søvndrukken:

»Hvad er'et I laver herinde?«

Lyden af hendes Stemme skilte øjeblikkeligt Ægteparret ad. Fru Maja foer hen og tog Barnet i Armen, hvorpaa hun førte hende med sig ind i Kammeret, idet hun trak Forhænget til bag dem.

Ogsaa Jørgen kom til sig selv. Med et skamfuldt skulende Udtryk saae han omkring paa de andre, og da han opdagede Mads Vestrups fremmede Skikkelse, vendte han sig bort.

»Gaa!« bad han. — »Gaa allesammen!«

Mens Gæsterne tog deres Tøj paa, blev han staaende ved Bordet uden at se op og uden at tale. Han besvarede heller ikke deres Godnat.

Henne ved Døren holdt Mads Vestrup Frants Møller tilbage og spurgte ham sagte, om det ogsaa gik an at lade de to ophidsede Mennesker blive alene. Han syntes ikke godt, de kunde forsvare det.

Men tykke Møller beroligede ham.

»Om fem Minutter sidder de med hinanden om Halsen og græder Spande fulde af Angertaarer. Det er et fælt Syn. Lad os bare komme væk i Tide!«

Han sagde det med Ærgrelse, fordi han forstod,